

er jeg bange for, at det næste, vi komme til at omtale, bliver den Uro, som vil finde Sted i Dansk Vestindien. Der er en Gang imellem blevet talt om, at der er Uro derovre, og at vi derfor skulle have Militær paa Øerne. Den ærede Ordfører mente jo, at et Orlogsskib derude vilde være formaalstjenligt. Man hører straks, at det er en gammel Orlogskaptajn, der taler, og selvfølgelig har han noget mere Forkærlighed for en Orlogsmænd. Men lad os komme bort derfra! Lad os lave civile Tilstande derovre, saaledes at vi ikke behøve at opretholde Ordenen med Bajonetter eller Militær, lad os faa et civilt Politi derude og søge at fremhjælpe Tilstande, saaledes at det andet kan blive overflødig. Ser man f. Eks. hen til de Tilstande, der finde Sted paa den engelske Ø Grenada, saa er alt Militær derude borte, men der er rigtignok ogsaa den Forskel, at der ere alle Ejendomme udstykkede i meget smaa Partier, der har man en Husmandsstand, og der, hvor enhver Mand lever paa sin Ejendom, ere de selvfølgelig alle fuldt interesserede i, at alt gaar saa stille og lovligt som muligt, og der hører man ikke, at der er noget i Vejen til Trods for, at de slet intet Militær have. Hvorfor skulle vi saa ikke søge at faa disse Ejendomsforhold forandrede? Jeg tror, at det vilde være formaalstjenligt. Dermed skal jeg slutte, idet jeg anbefaler det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede af mig og mine Medforslagsstillere.

Knudsen: Som bekendt var det en af Venstreregeringens første Handlinger efter Systemskiftet at foreslaa, at Danmark skulde afstaa de vestindiske Øer til Amerika i Henhold til en derom med de nordamerikanske Fristater afsluttet Traktat. Dette Forslag blev jo vedtaget her i Tinget gentagne Gange, men blev saa forkastet oppe i det andet Ting, saa vidt jeg husker, med 2 Stemmers Flertal. Det var mit Ønske og manges Ønske med mig, at Regeringen alligevel vilde have søgt at føre denne Sag igennem. Vi syntes, at det var en for daarlig Begyndelse for en parlamentarisk Regering, for en Regering, der skulde betegne et Systemskifte i dansk Politik, at den højede sig for 2 Stemmers Majoritet i Landstinget i et saa stort og vigtigt Anliggende, som her var Tale om. Det gjorde Regeringen imidlertid, og derved er der nu intet at gøre. Danmark beholdt de vestindiske Øer, men dermed

følge jo ogsaa Forpligtelser lige overfor disse Øer, thi det er jo en Kendsgerning, at den Tilstand, hvori Øerne nu befinde sig, trænger til paa næsten alle Omraader at forbedres og forbedres i en meget væsentlig Grad. Det syntes ogsaa, som om Regeringen vilde gaa den Vej og søge at ophjælpe Forholdene derovre, idet Regeringen nedsatte en Kommission til at undersøge disse Forhold og afgive Betænkning derom. Kommissionen afgav en omfangsrig Betænkning, som viser, at den er gaaet grundigt til Værks i at undersøge Forholdene, og den har foreslaaet en Række af Foranstaltninger, som tage Sigte paa at skabe andre Tilstande paa Øerne, end der er for Øjeblikket. Naar nu den Tid kom, da vi skulde til at modtage Forslag fra Regeringen, saa vilde det jo være ret naturligt, om man saa nogle af de Reformforslag, som Kommissionen pegede paa og anbefalede til Gennemførelse, men de foreliggende Forslag ere ikke af den Art. Det er ikke Reformlove i den Forstand, at de tage Sigte paa, hvad der skal gavne den store Befolkning. De ti Lovforslag ere fiskale Love, der tage Sigte paa at forandre Administrationsforholdene derovre, de pekuniære Forhold mellem Øerne og Moderlandet og mellem Øerne indbyrdes. Disse Bestemmelser kan jeg i og for sig ikke sige noget imod, det er Bestemmelser, der ere ganske gode, jeg har derfor ogsaa givet min Tilslutning til de fleste af disse Lovforslag, men man maa derfor ikke være blind for, at naar man ser hen til de Goder, som Befolkningen skal opnaa, saa gaa de her foreslaaede Forandringer ganske hen over Hovedet paa Befolkningen, Befolkningen mærker ingen Ting og faar ingen Ting, der gennemføres ikke en eneste Reform til Gavn for den store Befolkning derovre. Lovene virke ganske i modsat Retning, thi den økonomiske Balance, de tilsigte at fremkalde, fremkaldes for en stor Del derved, at man vælter ny Byrder over paa den store Befolkning. Det er jo en ejendommelig Maade at skaffe Balance til Veje paa. Naar man vil tilvejebringe Balance ved at nedsætte alt for høje Embedsmandslønninger eller ved at indskrænke Embedsmændenes Antal, hvor det kan lade sig gøre, saa sympatiserer jeg fuldt ud dermed, men disse Forandringer forslaa ikke til at fremkalde økonomisk Balance, og hvad gør man saa? Saa tager man Resten hos den store Befolkning ved Indførelse af ny indirekte